

★ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ★

ΕΙΝΕ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

Είνε ή ψυχή μου πεταλοῦδα
Καί ὄλο νά καή γυρεῦει
Πάντα ὅτι φλόγα τριγυρίζει
Πάντα ή φλόγα τή μαγεύει.

Είνε ή ψυχή μου πεταλοῦδα
Καί κάθε πόθος της κρυφός
Καί κάθε μουσικό ὄνειρό της
Είνε τριανταφυλλέσιο φῶς.

Είνε ή ψυχή μου πεταλοῦδα,
Μά θά καή ὅσα ὄνειρά της
Γιατ' εἶν' ή φλόγα πειδ μεγάλη
Ἄπ' ἰά φιερά της.

★

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τή βαρειά ταφόπετρα
Κάποιος μου κυλάει
Κι' ἕνας ποῦ ἐκοιμήθηκε
Μέσα μου ξυπνάει.

Ἦ Ονειρα ποῦ πέρασαν
Καί λησμοιηθῆκαν
Τραγουδάκια ποῦ σβυσαν
Ἄνθη ποῦ χαθῆκαν.

Ἦ Ολα ἀναστηθῆκανε
Βγήκαν ἄπ' ἰά βύθη
Ἄπ' τὸν ἄσπρο τάφο τους
Ποῦχω μέσ' ὅσα στήθη.

Καί με ξαναπήρανε
Στὰ φιερά με βία
Καί με ξαναφέρανε
Ἦ Στήν παληά ἐκκλησία

Ἦ Οπου ἐλειούρησα
Μιάν ἀγῆ τοῦ Ἄπριλη
Καί σκυμμένος ἔγραφα
Στὸ χλωρό καντύλι,

Τὸ παληὸ στασίδι μου
βρῆκα ὅσο ἀγκωνάρι

Ν. Ἀλεξτορίδου

Ὁ ἄθεος

Κι' ἔγυρα ἐκεῖ ψέλνοντας
Τὸ παληὸ τροπάρι.

Φῶς καθάριο ἐπέρασε
Ἄπὸ τὸ φεγγίτη
Κι' ἔλουσε τὸ πανάγιο
Μαρμαρέσιο σπίτι.

Κι' ὄλα γύρω ἐλάμπανε,
Μά ή καμπάνες μόνο
Σ' ἕνα κάποιον πένθημο
Ἐχτυποῦσαν τόνο.

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

